

[Finansministeren]

Derudover tager man 1 mia. kr. fra arbejdsskadeforsikringerne. Om det er der at sige, at de forsikringsselskaber, som har tegnet arbejdsskadeforsikringerne, nu forhøjer præmierne, så der bliver balance. Det er ikke et mellemregnskab mellem staten og forsikringsselskaberne. Det er et spørgsmål om, at præmierne står i forhold til udgifterne i forbindelse med den lovgivning.

Man nævner også fjernelse af arbejdsgivertilskuddet, der for de ni måneders vedkommende allerede er indarbejdet i det forslag, der ligger til vedtagelse i Folketinget.

Der er altså ikke dækning for de mange nye udgifter, Socialdemokratiet stiller forslag om, og derfor vil jeg bare for en ordens skyld sige, at hr. Camres påstand om, at der er dækning for de nye udgifter, ikke er korrekt. Hvis Socialdemokratiets politik skulle slå igennem på et finanslovsforslag, så ville det medføre en betydelig vækst i de offentlige udgifter.

Jeg lagde mærke til, at hr. Camre også sagde, at hvis Socialdemokratiet kommer til at danne regering i løbet af 1987 – det er der vist ikke mange der tror på – så var det en helt anden finanslov; så ville der blive foretaget en række ændringer. Det er også derfor, jeg har brugt lidt tid på at klargøre, at det jo ikke bare er et spørgsmål om at vurdere ud fra de ændringsforslag, Socialdemokratiet i dag sætter til afstemning. Det er et spørgsmål om at tage alle de forslag med, som Socialdemokratiet i øvrigt fremsætter i Folketinget.

Så vil jeg godt sige om bevillingen til Storebæltsselskabet, at når posten bliver skåret ned fra 400 mill. kr. til 150 mill. kr. i det afsluttende ændringsforslag, er det, fordi det er regeringens opfattelse, at der ikke bliver behov for flere penge i 1987. Forklaringen er ganske enkelt den, at selve etableringen af aktieselskabet er blevet stærkt forsinket. Det, jeg også gerne vil med disse bemærkninger, er naturligvis at fastslå over for Socialdemokratiet, at regeringen står ved sin aftale om Storebælt. Det, der ligger i ændringsforslaget, er alene et skøn over, hvad der er behov for af penge til det nye statsaktieselskab i 1987.

Hr. Camre rejste i sit indlæg spørgsmålet om, hvordan det egentlig ligger med kompensation for nedsat arbejdstid, specielt i forbindelse med de deltidsansatte. Arbejdstidskompensation er som bekendt generelt

givet med $\frac{2}{3}$ for de heltidsansatte, mens der er givet fuld kompensation til personale i døgn- og vagtjenste.

Specielt i relation til de deltidsansatte er der sådan set ingen grund til, som hr. Camre gør det, at antage, at der her skulle blive gennemført en række nedskæringer af de deltidsansattes arbejdstid. Der har været et problem på Rigshospitalet. Hr. Camre ved også, at det er afklaret efter drøftelser i samarbejdsudvalget, og den løsning, man har fundet, går ud på, at der sikres de deltidsansatte den overenskomstsmæssige regulering på 2,56 pct. Og der er ingen meldinger til mig om, at man rundt omkring i styrelser og institutioner skulle have gennemført betydelige ændringer af arbejdstiden for de deltidsansatte.

Det ligger ganske klart, at der er givet fuld kompensation i forbindelse med budgetlægningen. Jeg kan jo ikke vogte, hvad der sker i enhver statsinstitution, og jeg vil gerne føje til: det skal jeg i øvrigt heller ikke. Det, det drejer sig om, er, at der er givet den budgetmæssige dækning.

Jeg kan sige til hr. Camre, at Lønnings- og Pensionsdepartementet den 27. maj udsendte et cirkulære om arbejdstidsforhold for deltidsbeskæftigede. Dette cirkulære var forinden sendt til orientering til de offentligt ansattes organisationer og gav ikke anledning til kommentarer. Heri gør vi ganske klart gældende, at på baggrund af lovteksten og bemærkningerne til lovforslaget er det Finansministeriets opfattelse, at deltidsbeskæftigedes arbejdstid, uanset det enkelte ansættelsesbrevs formulering, ikke ændres som følge af arbejdstidsnedsættelsen. Men vi har også gjort det klart i det pågældende cirkulære, at der da godt kan være andre begrundelser for at ændre en medarbejders arbejdstid, som ikke har noget med arbejdstidsnedsættelsen at gøre.

Jeg må sige til hr. Camre, at der ikke er grund til at så tvivl om troværdigheden i forhold til overenskomster og aftaler om det her, for det er jo ikke et aftalespørgsmål. Det er et spørgsmål om, hvad der er givet af tilsagn om kompensation og med en garanti for, at det er indbudgetteret i finanslovsforslaget. Der er ikke tale om, at vi skulle aftale arbejdstidsnedsættelsen med organisationerne. Jeg har på et meget tidligt tidspunkt haft drøftelser med TFU om denne sag, og TFU har været fuldt tilfreds med den redegørelse,